Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

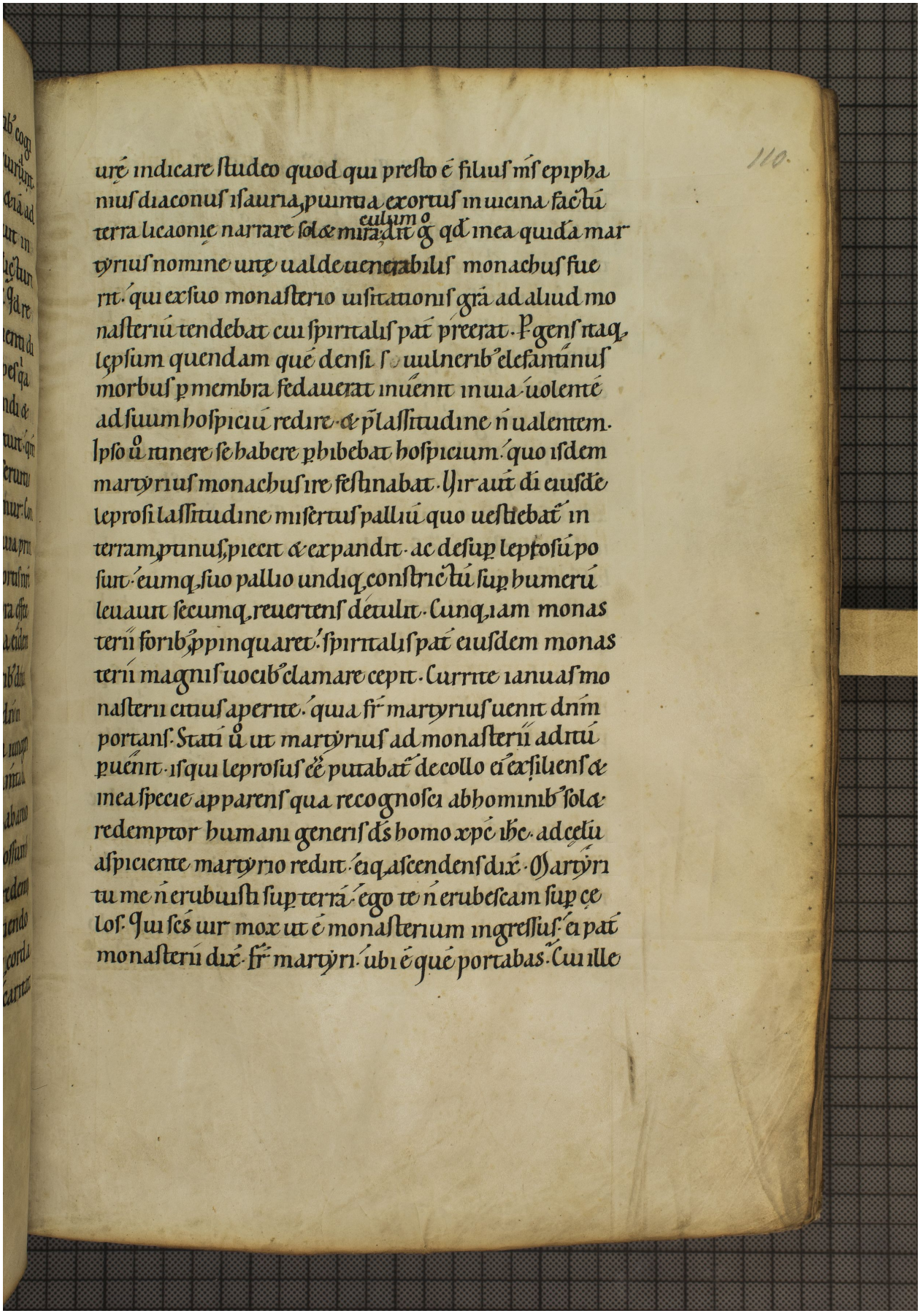

urē indicare studeo quod qui presto ē filius m̄s epipha
nius diaconus isauria, ꝓuintia exortus in uicina factū
terra licaonię narrare solꝫ miraculum dit ḡ qd̄ in ea quidā mar
tyrius nomine uitę ualde uenerabilis monachus fue
rit. qui ex suo monasterio uisitationis grā ad aliud mo
nasteriū tendebat cui spiritalis pat̄ preerat. Pgens itaq;
lepsum quendam quē densi s uulneribꝰ elefantinus
morbus ꝑ membra fedauerat inuenit in uia uolentē
ad suum hospiciū redire. & ꝑ lassitudine n̄ ualentem.
Ipso ů itinere se habere ꝑhibebat hospicium. quo isdem
martyrius monachus ire festinabat. Uir aut̄ d̄i eiusdē
leprosi lassitudine misertus palliū quo uestiebat̄ in
terram ꝓtinus, piecit & expandit. ac desuꝑ leprosū po
suit. eumq; suo pallio undiq; constrictū suꝑ humerū
leuauit secumq; reuertens detulit. Cunq; iam monas
terii foribꝰ ꝓpinquaret. spiritalis pat̄ eiusdem monas
terii magnis uocibꝰ clamare cepit. Currite ianuas mo
nasterii citius aperite. quia fr̄ martyrius uenit dn̄m
portans. Stati ů ut martyrius ad monasterii aditū
ꝑuenit. is qui leprosus ēē putabat̄ de collo ei exsiliens &
in ea specie apparens qua recognosci ab hominibꝰ solꝫ
redemptor humani generis d̄s homo xp̄c ih̄c. ad cęlū
aspiciente martyrio rediit. eiq; ascendens dix̄. Martyri
tu me n̄ erubuisti suꝑ terrā. ego te n̄ erubescam suꝑ cę
los. Qui sc̄s uir mox ut ē monasterium ingressus. ei pat̄
monasterii dix̄. fr̄ martyri. ubi ē quē portabas. Cui ille